

Els primers «Jocs Florals Federals»

CARNAVAL DE 1921

Quan Manuel Fontdevila no tenia la responsabilitat que el «bon semblar» exigeix al director d'un gran diari, però ja tenia tant talent com ara i més bon humor, presidí una festa de Carnaval de la que en restà, no sols el record més agradós, sinó el seu discurs presidencial, bella oració d'amor a la Vila i aquesta poesia, que ell segurament deu creure's haver perduda. Ens plau de recollir-la avui en aquesta mena d'antologia poètico-floralesca amb la qual honorem aquest volum.

La cançó de la guatlla

Set per vuit! Set per vuit!

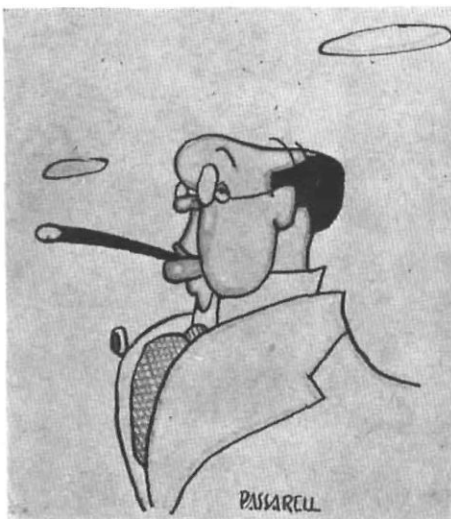
*La guatlla roenta
de sol, es rebenta
cantant:
set per vuit!
i tota la plana, abrusada,
escollta enfebrada
aquell cant:
set per vuit!*

*El blat espigat
s'ha aixecat
a escoltar la cançó;
més, de tanta calor
marejat,
s'ha ajassat,
amatent,
bo i dient:
A mi no!*

*I, en tant,
la guatlla roenta
de sol, es rebenta
cantant.
Ja ho hem dit.
(Això és repetit.)*

*La cançó de la guatlla abrusada
mai l'ha desxifrada
ningú,
ni el pagès que la té ja oblidada,
ni el pastó, ni la fada,
ni tu.*

*Oh, mortal, que has sentit la cantada:
set per vuit!
set per vuit!
la cançó de la guatlla abrusada!...
Diu que és ritme d'eterna poesia
que un i altre dia
va fent el seu fet,*

MANUEL FONTDEVILA

Mantenedor

*és un ritme de dansa brusenta,
raventa,
furienda...
M'entens, oi, Clotet?*

*Es un ritme. Quedem que és un ritme.
Sortim-ne
aviat.
Es un ritme (tornem-hi), una nosa,
una cançó enfadosa.*

*A desgrat
dels poetes que l'han alabada,
la cançó de la guatlla abrusada:
set per vuit!
set per vuit!
ja em té marejat.*

*Oh, Senyor! Oh, Senyor!
Vós, que sou l'inventor
de xifres pels comerciants
i bergants:
hà, dos, tres,
pel pagès,
que els aplega amb els dits,*

*quatre i cinc, eixerits
i alegrois,
i dels sisos mansois
i ajupits,
i dels sets presumits
com ells sols,
i dels vuits i dels nous,
maniàtics i tous,
i del deu, que és sonor
com una àmfora d'or
o un mati de diumenge...*

*Oh, Senyor!
Vós que sou l'inventó
de la numeració,
retireu-li a la guatlla abrusada
aquell do empipadò
de cantar
mateix que un tenedò,
o un comptable,
o un comerciant notable
a punt de liquidar:
aquell set i aquell vuit
de la seva cançó molesta
i afrosa.*

*Sóc poeta i em dona frisança,
a ple camp la numèrica estança.
Set per vuit... Ja mai més!,
que profana l'encant dels pallès,
i desfà tot l'encís de la plana.
A ple camp, set per vuit, ja mai més!,
que em recorda una cuenta galana.
Set per vuit, són cinquanta i un sis;
el que dec, just, a un sastre de pis...*

*Oh, Senyor! Oh, Senyor!
Retireu-li a la guatlla roenta
aquest set i aquest vuit que em rebenta
de la seva cançó.
Set per vuit!...
El que dec i no pago. Oh, Senyor!
Set per vuit!
la cançó de la guatlla em té cuït.*